

salesiánský **magazín**

2 2013

**DON BOSCO
U NÁS**

**PRÁZDNINOVÉ
AKCE 2013**

**NOVÉ ZVONY
V ŠUMBARKU**

**Salesiáni
a Velehrad**

obsah

úvodník str. 3

reportáž str. 4–6

salesiáni a Velehrad v Římě

zvony nad Šumbarkem str. 7

recenze str. 8

vychovávej jako D. Bosco str. 10

Don Bosco v ČR str. 11–15

letní prázdninové akce 2013 str. 16–20

misie str. 21

české působení v Zimbabwe str. 22–23

zajímavosti ze života církve, ze světa, misie str. 24

blahopřejeme str. 26

křížovka o ceny str. 27

Slovo redakce

Milí čtenáři Salesiánského magazínu, zima ne a ne se hnout z místa, ale už přiletěly vlaštovky! Maturoval jsem před třiceti lety na Gymnáziu Marie Kudeřkové ve Strážnici – název školy pak v devadesátých letech rychle změnili, protože Maruška, jak jsme jí říkali, byla poněkud zmatenou mladistvou komunistickou aktivistkou, kterou popravili nacisti 26. března 1943 ve Vratislavi, ve městě svaté Edity Steinové. A propos vlaštovky – Jaromil Jireš natočil o Marušce nezapomenutelný film ...a pozdravuji vlaštovky, kde Marušku Kudeřkovou hrála krásná Magda Vašáryová. Maruška se tam dívá z okna své cely a pozdravuje strážnické vlaštovky. Vzpomínám na tebe, Strážnice, kde šohaji zpívají slovácké písně a kde víno má nádhernou chuť, kterou žádá pražská limonáda nenahradí!

Marie Kudeřková z věznice mimo jiné napsala: „Drazí moji, pamatujete na mou maturitu? Vzpomínáte, že jsem se nikdy nebála a nelekala žádné zkoušky, žádné životní situace? Strach, tréma, plachost, úzkost vždycky vyprchaly v rozhodném okamžiku, ve kterém už byla jen pevnost, rozhodnost a přímé zření! Podobně je tomu i dnes, věřte tomu. Vždyť jsem bojovala a umlčovala dravý nepokoj a nejistoty, stesk, bolest a touhu... (Vymazáno cenzurou.)... památce zanechávám kousek této houževnatosti.

Vše ustalo, zmlklo, blíží se jen onen rozhodný okamžik. Jste doma? Vracíte se z vinohradu, ze zahrádky, od včeliček? Jsem s Vámi, cítíte? Chtěla bych položit své ruce jako štít na Vaše srdce, ztlumit ránu, kterou Vám zasadí má zpráva. Budu tak vždycky s Vámi, neopustím Vás. M.“

Krásné jarní dny přeje Zdeněk Jančařík

Vydavatel:

Salesiánská provincie Praha
Kobyliské nám. 1, 182 00 Praha 8
tel.: 283 029 111, www.sdb.cz
Bankovní spojení: 168 44 021/0100, variabilní symbol 62

Redakce:

šéfredaktor: P. Zdeněk Jančařík, SDB
redaktor: Jiří Kučera
sazba: Miroslav Palíšek, SDB
návrh obálky a grafická úprava: Martina Mončeková
adresa: Kobyliské nám. 1, 182 00 Praha 8,
tel.: 283 029 216, 283 029 218, e-mail: magazin@sdb.cz

Tisk Rentis, s. r. o.
MČ 47 465, ISSN 1214-5262, MK ČR 5673

Vážení čtenáři

S vděčností a obdivem jsme sledovali jak významná je osoba našeho zakladatele Dona Boska. Při putování bronzového relikviáře s částí jeho ostatků jsme si zřejmě všichni uvědomili velikost a časový přesah jeho osobnosti.

Don Bosco si získával přátele nejen mezi mladými chlapci, kteří jej opravdu milovali pro jeho nezištnou a otcovskou lásku, ale získával i srdce těch, kteří sledovali jeho dílo. Tak jako náš zakladatel se i my v současné době snažíme skloubit práci pro ty nejpotřebnější. Jak ve farní pastoraci, tak i v činnosti s mladými lidmi, žijícími na okraji společnosti. Je to práce podobná příhodě ze snu o růžové zahradě. Pozorovatelé Dona Boska mu téměř záviděli jeho práci: stále s mladými, často ve víru zábavy, rozhovory a akce. Co ale neviděli, bylo, kolik síly, sebeovládání a přemáhání ho to všechno stálo. Vyčerpávající práce, vyřizování dopisů, zajišťování korespondence ohledně zabezpečení existence kongregace. Čím více měl starostí, tím byl veselější.

Práce salesiánů, kteří jsou bezprostředně zapojeni do činnosti pro mladé, se hodně podobá obětavé

práci našeho zakladatele. Mnohá naše střediska jsou podporována z veřejných zdrojů. Některá však zápasí na pokraji udržitelnosti své činnosti z důvodů finanční závislosti na dotacích a grantech, o které každoročně usilují. Proto se opět na vás obrácíme s prosbou o finanční pomoc. V současné době jsou ještě před námi tři velké investice:

- stavba kostela v Brně Líšni,
- generální oprava prostor pro komunitu ve Fryštáku,
- stavba kostela ve Staré Zagoře v Bulharsku.

Objem těchto investic je v řádu desítek miliónů. Bez vaší štědrosti je však nebudeme schopni realizovat. Obrácíme se na možné dárce i v zahraničí. Prosíme však i vás. Pomozte nám uskutečnit tyto záměry.

Vnímáme, jak je obtížné zajistit si živobytí. Jak těžko se šetří peníze, ví každý, kdo zajišťuje svoji rodinu. Přesto věříme, že i z malých příspěvků lze uskutečnit velké věci.

Svěřujeme se tedy Pánu Bohu, přimluvě Panny Marie, Dona Boska i vám – našim dobrodincům.

V modlitbě a zvláště při mši sv. na vás pamatujeme.

Ať vám Pán odplatí vaši štědrost a velkorysost.

*Evžen Rakovský, ekonom
salesiánské provincie*

SALESIÁNSKÝ MAGAZÍN

**Každé
2 měsíce
přichází
Don Bosco
k vám
domů.**

Časopis Salesiánský
magazín zasíláme
bezplatně každému,
kdo o to požádá. Od
roku 1887 je to dar
Dona Boska těm,
kteří sympatizují se
salesiánským dílem.

**Objednejte
Salesiánský
magazín
svým známým!**

**Oznamte
nám změnu
své adresy!**

Salesiánský magazín
Kobyliské nám. 1
182 00 Praha 8
tel.: 283 029 218
e-mail: magazin@sdb.cz

SALESIÁNSKÝ MAGAZÍN

Salesiáni a Velehrad v Římě

Poutní dům Velehrad leží v těsné blízkosti Chrámu svatého Petra ve Vatikánu

Na svátek svatého Václava oslaví římský Velehrad 45 let od svého oficiálního schválení Svatým stolcem. Jeho působení je po celou dobu **spojeno se salesiány: U jeho vzniku v době, kdy bylo třeba pomáhat lidem v socialistickém Československu, stál P. Vojtěch Hrubý, po něm převzal veslo P. Jiří Sedláček a pětáctýřicíatiny oslaví dům pod vedením P. Jaromíra Zádrapy.**

S novým ředitelem přišel na římský Velehrad i svěží vítr a řada novinek. Od personálních, přes technické, po programové. Pro Salesiánský magazín o nich promluví Jaromír Zádrapa a Pavel Liškutin.

Jak vidíte novou koncepci náboženského střediska Velehrad?

PL: Za minulého režimu byl Velehrad centrem českého náboženského života v Římě – vydávaly se zde knihy, vycházel zde časopis *Studie*, scházeli se tu čeští exulanti. Bylo to dáno historicky: Když byl z Prahy do Říma komunistickým režimem vyhnán kardinál Josef Beran, stal se jedním z jeho sekretářů salesián P. Vojtěch Hrubý. Kardinál Beran ale narazil na problém: Češi jako jeden

z mála národů neměli poblíž Vatikánu žádné vlastní centrum, protože dům, který jim už od dob Karla IV. patřil, komunisté prodali. Kardinál Beran je proto vymohl na Svatém otci Pavlu VI., který pro Čechy našel dnešní poutní středisko Velehrad.

Máte nějakou koncepci, která by Velehradu dala více salesiánskou tvář, aby to byl jen obyčejný hotel nebo poutní ubytovna?

PL: O tom jsme často přemýšleli. Jsme přesvědčeni, že lidé, kteří k nám na Velehrad jezdí, dostávají zvláštní milost. Ve specifickém prostředí (mše, přítomnost kněží, možnost zpovídat se) jsou mnohdy silně osloveni a dochází zde i k životním konverzím.

Chceme zde také preferovat přítomnost mládeže. Dáváme proto rádi přednost školním zájezdům, nejlépe z církevních škol. Chystáme se oslovit Staré páky a jejich děti, aby sem přijížděli, a tak dále.

Jaké jsou konkrétní nabídky poutního domu?

PL: Chceme zprostředkovat pobyt v prostředí, které je ovlivněno křesťanstvím, a to jak u nás v domě, tak hlavně ve věčném městě, umožnit zájemcům dotknout se fyzicky míst, která znají jen teoreticky. A to v prostředí salesiánské pohostinnosti, vstřícnosti a ochoty. Už máme i řadu ohlasů od poutníků, kteří nám psali, že je nadchlo, jak jsme se jim věnovali, vše jim vysvětlili, poseděli s nimi... Vždycky také připomínám – pokud vidím, že lidé nemají vyložené averzi vůči víře –, že jsou zde k dispozici dva kněží, že se na ně mohou kdykoli obrátit, popovídat si s nimi, vyzpovídat se. A už mě i několikrát potěšilo, když Jaromír a Pavel nepřišli k večeři,

protože u nich stála fronta mladých lidí na zpověď. Je to pro mě skutečné pohlazení po duši, protože často se snažíme o všechno možné, abychom mladé oslovili, a pořád se zdá, že je to házení hrachu na stěnu, ale pak se to najednou zlomí...

JZ: Zajímavé může být i to, že nabízíme možnost připlatit si večeři, a to pravou italskou. Naše kuchařka je Italka, a tak se lidé mohou seznámit s klasickou kvalitní italskou kuchyní. Dříve – ještě za P. Hrubého – se kladl důraz na českou kuchyni a tenkrát to mělo smysl, protože se emigranti mohli potěšit jídlem, na které si pamatovali z domova. V současnosti lidé raději poznávají něco nového, českou kuchyni mají doma.

Pro ubytované jste připravili různé programy – jak konkrétně vypadají?

PL: Skupinám, které k nám přijíždějí, nabízíme možnost navštívit nejznámější místa v Římě a jeho okolí s naším průvodcem a vlastním duchovním programem. Dáváme možnost navštívit hlavní baziliky, katakomby, teď je rok Cyrila a Metoděje – vydáváme se po jejich stopách. Máme vlastní, velmi šikovnou průvodkyni, která si programy

Jaromír Zádrapa vidí budoucnost Velehradu optimisticky

připravuje po historické stránce. Jeden z našich kněží, který se skupinou jezdí, se snaží vložit do výkladu něco jako mikrokatechezi na témata související s jejím výkladem. Samozřejmě, že to dělá citlivě, cítí-li, že o jeho služby není zájem, nikomu nic nenutíme.

A co plánujete nabídnout v budoucnu?

JZ: Velehrad a jeho existenci vidím ve třech obrazech. První: Josef Egyptský – od roku 1968 do roku 1989. Kardinála Berana také „prodali do cizí země“, ale byl předurčen

k tomu, aby sjednotil bratry a uvedl je zpět do země. A Josef, stejně jako kardinál Beran, se nikdy do nové země nevrátil. Druhý obraz je Mojžíš – vrátil bratřím svobodu a ukázal jim bohatství svobody. To je oněch dalších dvacet let po pádu komunismu. A třetí obraz je Betánie – místo osobního setkání s vírou, setkání s lidmi, kteří věrou žijí anebo žili, tedy se svatými či mučedníky. Proto máme připravené pro poutníky různé programy, kde mohou navštívit svatá místa.

PL: Také bychom chtěli dělat duchovní obnovy. Inspiroval nás Janko Ihnát, který občas pořádá duchovní putování po stopách různých svatých, něco jako ambulantní duchovní cvičení. Myslíme si totiž, že lidé se potřebují dotýkat věcí a prostředí, o kterých čtou a znají je jen teoreticky.

Jaké jsou vaše dosavadní zkušenosti s českými poutníky v Římě?

PL: Jezdí k nám skutečně zajímaví lidé. Jednak ti, kterým přirostl Řím k srdci, kteří se pravidelně vracejí. Někteří sem jezdí na dovolenou. Jezdí k nám školy, které jsou zaměřené na historii, a exkurze v Římě je pro ně součástí výuky. Studenti jedné školy šli například na Forum Romanum, tam jim profesorka vše

S archivářkou Katarinou

Centro Aletti

Centro Aletti (centrum, prostor pro spolupráci mezi západní a východní církví s cílem dát nový směr, impulz, nové nabídky pro evangelizaci a dialog s kulturou dnešní Evropy). Účastníci kurzů spolu se sestrami vytvářejí mozaiky pro celý svět, mají vlastní nakladatelství Lípa, před třemi lety založili ateliér teologie, Písma svatého a liturgie. Inspirátorem a vůdčí osobností Centra je Marko Rupnik. Sestry, které se salesiány pracují na Velehradě, patří do širšího okruhu spolupracujících s Centrem Aletti. Kromě komunity jezuitů je jeho součástí komunita osmi sester, jedna z nich je v Olomouci a další od ledna 2013 na římském Velehradě. Oficiální název komunity je Comunità della Divino-Umanità.

ukázala a vyložila. Druhý den chodili po skupinkách, měli bedekra, ve kterém byla zalepena klíčová místa, oni museli provádět a podle úrovně výkladu byli klasifikováni. Pak sem jezdí farnosti. S nimi máme krásné zkušenosti, protože když jsou tu některé skupiny, tak na mši uvidíš třeba jednoho dva lidi, ale přijedou-li farnosti, obvykle musíme nosit židle, abychom se všichni vešli. A není to jen proto, že si pan farář přeje, aby ráno přišli na mši...

Upřednostňujete skupiny před jednotlivci?

PL: Jednotlivce neodmítáme, ze zkušenosti víme, že někteří lidé by nikdy v žádné skupině nepřijeli. Takže jsme otevření pro jednotlivce a místo pro ně se vždy najde.

Dům je i přesto, že jste zvedli ceny, stále naplněn. Nekritizují vás kvůli těm cenám?

JZ: Je to neustálé hledání. Stále se pohybujeme mezi požadavky jak vyjít poutníkům vstříc a přitom neprodělat a také zajistit, aby nám nespadol dům na hlavu. A protože se na Velehradě dosud příliš neinvestovalo a určitě to bude nutné, máme

plány na rozšíření ubytovací kapacity. Bohužel narážíme na velkou finanční náročnost. Na začátek bychom rádi navýšili kapacitu, a tak bychom našetřili na případné další investice.

Řekněte nám něco o sestrah z Centra Aletti, které u vás pracují...

PL: V době, kdy Jaromír Zádřapa dostal za úkol starat se o Velehrad, pracoval zrovna v Centro Aletti a tam – shodou okolností, a také řízením Božím – byly k dispozici dvě sestry. Tím, že Centro Aletti založil kardinál Tomáš Špidlík, získaly sestry lásku ke všemu, co je české. Slovo dalo slova a sestry začaly pracovat na Velehradě.

JZ: Sestry vnesly na Velehrad výjimečného ducha. Nejdříve zde byly rok na zkoušku a pak se rozhodly, že budou pokračovat v tomto poslání. K dílu na Velehradě mají sestry úplně jiný vztah než řadoví zaměstnanci, berou je za své.

Text a foto: Zdeněk Jančařík a Jiří Kučera

Pavel Liškutin (vlevo) se Zdeňkem Jančaříkem na terase Velehradu

Zvony nad Šumbarkem

Čtyři zvony nové zvony se v listopadu 2012 po letech čekání rozezněly ze zvonice u salesiánského střediska mládeže a kostela sv. Jana Boska v Havířově-Šumbarku.

Už v době výstavby střediska Dona Boska v Havířově-Městě snil zakladatel střediska a první ředitel Jindřich Honěk o velkém středisku s kostelem na Šumbarku. Mnozí ho považovali za blázna, podobně jako Dona Boska, zvláště když se v Havířově hodně hovořilo o tom, že se postaví kostel v centru Havířova. Pán a Don Bosco však chtěli jinak.

Posvěcení základního kamene pro středisko Dona Boska na Šumbarku provedl Mons. František Václav Lobkowicz v květnu 1997. V roce 1999 dochází ke slavnostnímu otevření oratoře, která se ihned zaplnila dětmi. Ale co by to bylo za oratoř bez hřiště a kostela? Slavnostní posvěcení kostela sv. Jana Boska (jediného kostela zasvěceného Donu Boskovi v České republice) provedl Mons. František Václav Lobkowicz 23. února 2002 a 1. 7. 2003 byla zřízena nová farnost sv. Jana Boska, jejíž správa byla svěřena salesiánům.

Na konci loňského roku se podařilo dokončit to, co ke kostelu neodmyslitelně patří – zvonice. Zvony Svatý Jan Bosco, Panna Maria Pomocnice křesťanů, Svatý Václav, Svatý Jindřich a svatá Ludmila, byly odlity za zpěvu mužského sboru kostela sv. Jana Boska v roce 2004 v dílně Marie Tomáškové-Dytrchové a posvěceny byly v září 2005 otcem biskupem Františkem a na zvonici nainstalovány v listopadu 2012. Po osazení a první zkoušce všech zvonů se opravdu rozezněl nádherný akord, který potěšil srdce všech, kdo se na tomto díle podíleli.

Jindřich Honěk

Zvon Don Bosco

Zvon Panna Maria

Šumbarské zvony. Zleva: Don Bosco, Panna Maria Pomocnice křesťanů, Svatý Václav a Svatá Ludmila a svatý Jindřich.

Foto: archiv autora

Luke a Jon se stali kamarády

Luke je třináctiletý kluk, kterému umřela máma při bouřce. Jeho tatínek je z toho hrozně nešťastný a v depresi začne pít.

Maminka trpí maniodepresivní psychózou – jeden den má strašně moc energie a dobrou náladu a druhý den se úplně zhroutí a je v depresi.

Policisté uvažují, jestli ten den nebyla v depresi a nepokusila se o sebevraždu. Ale Luke a jeho tatínek to popřou, znají svoji maminku a ženu nejlíp ze všech na světě a tento den rozhodně v depresi nebyla.

Kvůli penězům se musí odstěhovat do chatrče blízko města Duerdale. Tam se Luke seznámí s Jonem, který bydlí jenom s prarodiči v ještě rozpadlejší domě, než v kterém

bydlí Luke. Jon k nim jednou přijde na návštěvu a takhle to zůstane na pořád. Z Luka a Jona se stanou kamarádi. Potom Luke začne chodit do duerdaleské školy a zjistí, že ostatní Jona šikanují.

Lukův tatínek vyrábí dřevěné hračky a rozhodne se udělat obrovského dřevěného koně a po částech ho odvést na odlehlé místo v lese, aby každý, kdo půjde kolem, řekl: „To je ale krásný kůň. Kdo ho asi postavil?“

Jon má i další problémy. Začínají k nim chodit lidi z duerdaleské

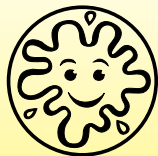
sociální péče. Chtějí, aby Jonovi prarodiče šli do domova důchodců. A tak jednou přijede sanitka a odveze Jona s jeho babičkou a dědečkem do nemocnice. Ukáže se, že na to jsou všichni tři špatně. A zakrátko umře Jonova babička. Dědeček jde do domova důchodců a Jona mají poslat do dětského domova. Lukův tatínek ale rozhodne, že si vezmou Jona k sobě domů. Není to lehké, musí podepsat spoustu papírů a taky musí vymalovat a dát dům do pořádku, protože přijede kontrola, jestli mají v domě uklizeno.

Po tom všem se jim to ale podaří a Jon teď bydlí u nich a nemusí do dětského domova.

Knížka se mi moc líbila – je napsaná čtivě a hezky odsýpá.

*Katka Tůmová, 11 let
Knihu vydal Albatros*

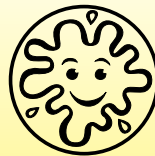
DVOULETÁ KATOLICKÁ STŘEDNÍ ŠKOLA

Vítkova 12, 186 00 Praha 8

tel.: 221722831, e-mail: scuola@volny.cz

www.dkss.cz

Nabízí žákům základních škol studium v oboru

Pečovatelské služby

a žákům se speciálními vzdělávacími potřebami studium v oboru

Praktická škola dvouletá

Úspěšní absolventi mají možnost získat akreditované osvědčení:

- **pracovník v sociálních službách**
- **výpomoc při přípravě pokrmů**
- **šička**

Dívkám nabízíme ubytování v domově mládeže v budově školy

VIII. ROČNÍK

Přijedeš, zažiješ!

Sportovní a zábavní den pohárové trojice

od 14. 6. do 15. 6. 2013

od 19.00 do 19.00 hod.

Praha – Dolní Počernice

SETKÁNÍ KŘESŤANSKÉ
AKTIVNÍ MLÁDEŽE

florbal ●

fotbal ●

volejbal ●

atletika ●

grilování ●

bohoslužba ●

Jítme i na:

přihlašování
od 20. dubna
do 31. května

www.iskam.cz

Ve spolupráci:

Pod záštitou:
**salesiánské
hnutí mládeže**
Klub Praha – Počernice, Mladost 1000/13

Mediální partneri:

Targis

**salesiánský
magazín**

VÍRA.CZ
VÍRA NA INTERNETU

ŽIVOT VÍRY
www.zivotviry.cz

Pastorace.cz
Přidružení pro pastorační a duchovní práci

Líbím se sobě takový, jaký jsem

Foto: enuman – sxc.hu

Mnoho lidí si myslí, že jen ti nejkrásnější mají správnou úctu ke svému tělu. Konec-konců jejich vzhled jim všichni závidí a obdivně sledují, čím je matka příroda obdařila... no, a je téměř automatické pocíťovat ve srovnání s nimi závist. Jenže...

Svět je plný krásných lidí, kteří se za takové nepovažují, noviny a časopisy denně přinášejí informace o modelkách, hercích, herečkách, které všichni považují za nedostižné. A ti všichni podstupují zákroky plastické a estetické chirurgie, aby byli ještě krásnější.

Abychom se vnímali jako krásní, je třeba mít v mysli uložen realistický obraz o sobě.

Mohu se postavit před zrcadlo, a i když mám větší nos a trochu břicho, mohu si říct: „Je pravda, že bych mohl být stokrát přitažlivější než takhle, ale mám hezký úsměv, lidé mě považují za sympatického a mám hodně přátel.“ Tohle znamená mít dobré mínění o svém těle.

Dobré mínění o svém těle se zakládá na schopnosti přijmout sebe samy takové, jací jsme, bez utíkání k ideálnímu obrazu.

Co nám zakazuje přijmout sebe sama?

Tento prvek našeho niterného života a naší identity je dnes v hluboké krizi kvůli modelům a stereotypům propagovaným společností.

Pro ženu je těžké cítit se dobře ve svém těle, když 95 procent žen prezentovaných v médiích, reprezentujících a představujících ideál krásy, má tělo nedosažitelné většinou ženské populace. A situace se ještě zhoršuje, protože většina obrazů týkajících se ženského těla v médiích je výsledkem retušování pomocí grafických programů.

Role rodičů

My, rodiče, máme výchovný úkol pomoci dětem dívat se do zrcadla shovívavými očima a dosvědčit slovy i skutky, že tělo je schránka, která mnohem více, než se zdá, definuje, kým jsme a jakou hodnotu máme.

Je tedy výchovnou potřebou, kterou jako otcové a matky máme, posílit vědomí úcty k vlastnímu tělu u našich dětí již od nejútlejšího věku. Pomoci jim, aby viděly sebe sama obdařené tělem, které nemůže být celé krásné nebo celé

ošklivé, ale které představuje směs odstínů, jež způsobují, že jsme jedineční. Svoboda stát se skutečně sebou samými je darem, který může dítě přijmout v rámci výchovného vztahu uvnitř rodiny, ale jen tehdy, pokud mu rodiče sami umějí předat způsob dívat se nejen očima, ale i srdcem. Ty totiž zkoumají tělo, aby posoudily, jestli odpovídá standardu a stereotypům, téměř vždy diktovaným tím, kdo drží v rukou trh s dietetikou a kosmetikou.

Ocenit sebe, abych mohl ocenit druhé

I pro nás dospělé je zásadní přemýšlet, jak se umíme postarat o své tělo a o své zdraví a nejen o svůj obraz. Kolik z nás se nechalo chytit do pasti hesla „hubený je krásný“, bojuje každý den u stolu proti zdravé a výživné stravě a preferuje chudou stravu s cílem zhubnout? Proč sportujeme, pouze abychom zjistili, kolik gramů jsme ztratili, a neprožíváme sport naopak jako radost, při níž se cítíme dobře v našem živém a vitálním těle?

Také se vám někdy stává, že stojíte před zrcadlem a křečovitě hledáte vrásky, které by na vás mohly prozradit váš „pokročilý“ věk? Nepřemýšleli jste někdy o tom, že známení času na našem vzhledu mohou druhým říci, že jsme žili a žijeme ten nejlepší život, který jsme dostali? Opravdu vám připadají krásné 40, 50, 60 či 70leté ženy, které vidáte v televizi a které mají podobné ploché obličejce, vyhlazené botulotoxinyými injekcemi a liftingem?

Témata důležitá pro zvýšení sebevědomí našich dětí nabývají zásadní důležitosti také pro nás dospělé.

*Alberto Pellai, psychoterapeut,
Barbara Tamborini,
psychopedagožka,
přeložil Petr Zelinka*

Don Bosco v České republice

Historicky první návštěvy svatého Jana Boska se dočkala Česká republika, když k nám zavítala socha s ostatky zakladatele salesiánů.

Pouť Dona Boska začala 1. února 2013 v Plzni a skončila 13. února v Českých Budějovicích. Socha Dona Boska, ve které je uloženo pravé předloktí italského světce navštívila 12 míst souvisejících s působení salesiánů a salesiánek v České republice. Cesta byla součástí tříletých příprav na 200. výročí jeho narození, socha putuje po různých zemích světa.

A snad právě proto, že k nám doputovala část ruky, kterou Don Bosco žehnal (jak v promluvě v kostele u sv. Terezičky v Praze-Kobylisích připomněl Martin Hobza), způsobila, že návštěva fungovala jako magnet a byla doprovázena mimořádnou atmosférou a milostí. Jak řekl provinciál salesiánů Petr Vaculík: „Akce se zúčastnili téměř všichni diecézní biskupové a překonala očekávání, co se týká počtu shromážděných věřících. Pro salesiány je to povzbuzení i závazek, když vidíme, jaké jméno mají v naší církvi i ve společnosti Don Bosco a salesiáni.“

Návštěva Dona Boska v ČR se dotkla srdce každého, kdo se této mimořádné akce zúčastnil. Za všechny zúčastněné přinášíme pohled Jany Hruškové z Prostějova.

Malá pouť za Janem Boskem do Žabin

Takto byla nazvána návštěva salesiánského střediska v Brně-Žabovřeskách. Odjezd v sobotu 9. února 2013 z parkoviště u tržiště za kostelem Povýšení sv. Kříže

Bohoslužbu v Plzni zakončil modlitbou biskup František Radkovský

v Prostějově, návrat asi ve 14.00 hodin. Za lavicemi v našem kostele bylo těch proužků ještě dost, tak jsem si po krátkém rozmyšlení jeden vzala, i když s pocitem, že mi do toho asi stejně, jako většinou, něco vlezlo. Ale kupodivu nevlezlo, a tak jsem v sobotu ráno s několika dalšími farníky byla na určeném místě.

Don Bosco přichází do Žabin

Asi jsem podvědomě očekávala zavedenou praxi různých zájezdů s počítáním účastníků, odškrťaváním v seznamu, technickými hlášeními, ale nic takového se nekonalo. Když to krátce po deváté vypadalo, že už nikdo nepřijde, řekl otec

Foto: Jiří Kušera

Dona Boska uvítal i zcela zaplněný kostel sv. Terezičky v Praze-Kobylisích

Dan, že ještě pět minut počkáme a pak jedeme. A já jsem najednou pochopila, že nejsem na jakémisi zájezdu, ale opravdu na pouti, i když menší. Těžko definovat atmosféru v autobuse, kde nejmladšímu účastníkovi byly tak tři roky, věk nejstaršího netuším, ovšem

v kategorii okolo pětašedesáti jsem rozhodně nebyla sama. Ale bylo mi velmi hezky, volně, cítila jsem se „mezi svými“.

S radostí jsem uvítala modlitbu desátku s otcem Danem a potom začal otec Pavel číst pár příběhů z knihy o Donu Boskovi. Dávala

jsem se z okna na šedou nevýraznou únorovou krajinu, poslouchala, a najednou byl Don Bosco s námi v tom autobuse.

Poslouchala jsem, přemýšlela, zase jsme se chvíli modlili, a najednou jsme byli v Brně, konkrétně u salesiánů v Žabovřeskách. Nikdy jsem v této části Brna nebyla, sídliště a moderní strohé betonové stavby mi ve všech městech celkem splyvají, ale tady jsem měla pocit, že nejdu do neznáma, naopak, že mě někdo čeká, že budu někde vítaná. A byla jsem.

Vašek pod ochranou Dona Boska

Přišli jsme do dvora salesiánského centra, kam před námi zajelo auto, které přepravuje sochu s ostatky Jana Boska.

Vím, že salesiáni pracují s mládeží, a bylo mi jasné, že právě tady jí mohu čekat hodně, stejně jako malých dětí. Na to jsem byla

Foto: archiv S. M.

Don Bosco v salesiánské kapli ve Fryštáku

připravená. Na co jsem připravená nebyla, byl pocit, že jsem opravdu v rodině. Já, babička věkem i s milovaným vnoučkem, jsem najednou měla kolem sebe těch vnoučat desítky, od „prťátek“ k „pubertákům“, a taky spoustu dcer i snach, synů i zeťů, hemžilo se to kolem mě, děti s balonky s přáníčky pro Dona Boska, ustaraná, ale usměvavá paní vedoucí dětského pěveckého sboru, tatínek s kloučkem, který vířskal, že on ten balonek nepustí, že si ho chce nechat a jeden z bratrů salesiánů, který ho konejšil, že to ani nemusí, protože Don Bosco o tom přáníčku ví i tak, paní s k belíkem plným nádherných bílých růží, salesiáni, naši poutníci, otec provinciál, pan starosta... všechno bylo moc pěkné a než jsem se vzpamatovala, tlačila jsem se v davu v kostele.

Prodrala jsem se na kousek volného místa a zjistila, že dva metry ode mě je socha Dona Boska a ty bílé růže už jsou ve váze u ní. A zase spousta dětí. Zpívajících, hrajících, a také pronášejících přímluvy, které chytaly za srdce. Ne, nebyly vůbec

Foto: archiv S. M.

V Teplicích zahrál Donu Boskovi romský harmonikář

lacině dojemné, ale opravdové. Čím dál častěji jsem se dívala na sochu Dona Boska a na ty děti a mladé lidi kolem a znovu jako bych slyšela otce Pavla, jak čte o „malém Janovi“, který říkal mamince: „Když jsem mezi nimi, tak jsou hodnější.“ A děti na „menší pouti za sv. Janem Boskem“

v Brně Žabovřeskách byly hodné. Občas sice přebíhaly, brebentily, plakaly, aby upozornily maminku, že něco potřebují, kopaly do lavic, protože to hezky dunělo, fňukaly, že mají hlad a žízeň. Ale byly hodné. To proto, že Jan Bosco, i když ukrytý v soše, byl mezi nimi.

Foto: archiv S. M.

Slavnostní mši v Teplicích sloužil biskup salesián Kája Herbst

Foto: archiv S. M.

V Havířově přivítala Dona Boska dechovka

A byl i mezi námi dospělými, protože nikdo na nikoho nevrhal odsuzující pohledy, nikdo káravě nesyčel a neobracel oči v sloup nad tím, že někdo může takhle rušit mši svatou. Ne, nic takového.

A vrchol všeho byla malá, asi čtyřletá holčička, která klečela na zemi vedle maminky, protože už nikde nebylo místo, a najednou se k té soše natáhla na zem na břicho,

jako to dělají děti, když je jim dobře, když se třeba koukají na pohádku. Ona se dívala přes ty bílé růže na Dona Boska.

Vím, že otec provinciál, na kterého jsem se moc těšila, protože nakonec byl deset let knězem v naší farnosti, měl velmi krásné kázání, úžasně na mě působil prostor kostela, byť toho „moderního“, cítila jsem příslušnost k celému společenství

„menší pouti“, ale největší dojem jsem měla z těch dětí a jejich okolí. V každé mši svaté vyznáváme tajemství naší víry. Já jsem měla tu úžasnou možnost aspoň chvíli sledovat i po tolika letech tajemství působení víry Božího služebníka Jana.

Mše svatá skončila a já jsem plna všech těch dojmů automaticky šla s ostatními do velkého sálu v salesiánském středisku, kam jsme byli pozváni na oběd. Protože jsem přemýšlela o spoustě věcí, došlo mi to až v té obrovské místnosti, kde mohlo být klidně kolem pěti set lidí. A hned mě napadlo, že přece není možné, aby se tady takové množství najedlo a napilo. Zapomněla jsem, že hned vedle, v kostele, je Don Bosco. A „jeho mladí“ to všechno zvládli.

Spořádaně jsme se posunovali ve frontě na guláš, a když došel, tak na párky, totéž na pití, a pořád všude úsměvy, klid a krásná nálada. A já jsem se taky usmívala od ucha k uchu, když jsem v tom víru poutníků postřehla otce provinciála, jak sedí u zdi na židličce, pod ní má na zemi v plastovém kelímku kafe,

Foto: Pavel Zuchnický

Don Bosco přijíždí do Boska v Ostravě

Líšeňští salesiáni s Donem Boskem

pojídá párky, protože guláš už na něho nezbyl, a o němčem horlivě diskutuje s otcem Pavlem.

A najednou zase autobus, desátek růžence a poslední čtený příběh. A vědomí, že během jedné „menší pouti“ dostal člověk tolik, tolik darů! Díky, Done Bosco!

Za poutníky Jana Hrušková

Don Bosco ve Zlíně

V Brně-Žabovřeskách vypustili Donu Boskovi balonky s přáníčky

Prázdninové akce 2013

Foto: archiv S. M.

Salesiáni v Českých Budějovicích

Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
kluci 2.–3. třída	2.–9. 7.	Hranice u Nových Hradů	Jiří Vítovec	2190,–
kluci 4.–5. třída	1.–10. 7.	Ovčín u Bernartic	Jiří Opekar	2590,–
kluci 6.–7. třída	10.–20. 7.	Ovčín u Bernartic	Filip Skříčka	2790,–
kluci 7.–9. třída	7.–12. 7.	voda	Ladislav Bandouch	2490,–
holky 2.–3. třída	21.–28. 7.	Soběnov	Marie Švancárová	2190,–
holky 4.–5. třída	9.–18. 7.	Hranice u Nových Hradů	Markéta Filipová	2590,–
holky 6.–7. třída	20.–30. 7.	Ovčín u Bernartic	Alžběta Lhotová	2790,–
děti 5–7 let	29. 6.–6. 7.	Pořešinec	Tereza Pumprová	2190,–
děti 8.–9. třída	18.–31. 7.	Hranice u Nových Hradů	Josef Válek	2990,–
středoškoláci	22.–31. 7.	putovní, Kvilda	Ladislav Bandouch	2990,–
děti 3.–7. třída	15.–19. 7.	příměstský	Jiří Heller	1390,–

Bližší informace najdete na <http://www.sasmcb.cz>

SHM Ostrava

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
Středověké slavnosti	holky 12–16 let	15.–21. 7.	Spálov u Oder	Janina Sachová	1200,–
Vagónkem do neznáma	holky 6–11 let	12.–18. 8.	St. Ves n. Ondřejnicí	Janina Sachová	1200,–
Hudební chaloupka	děti 7–15 let	19.–25. 8.	Hať u Hlučína	M. Gattnarová	1200,–

Více informací: Salesiánské hnutí mládeže Volgogradská 2, 700 30, Ostrava-Zábřeh, e-mail: ostrava.fma@volny.cz, telefon: 596 751 697

Brno-Žabovřesky

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
Adrenalin XII – zážitkový tábor	biřmovanci 17–26 let	26.–30. 8.	Čučice	A. Hesová, V. Jiráček	2100,–
Agvardon – ministranti	8–12 let	22.–29. 7.	Čučice	J. Klinkovský	1700,–
Fotbalový tábor V.	mladí 13–17 let	29. 7.–3. 8.	Rudice	Pavel Vaněk	2200,–
Hobit – pro dobrodruhy	děti 9–12 let	1.–7. 7.	Čučice	J. Kotrašová	2100,–
MUNA – poznej hranice	děti 12–14 let	14.–21. 7.	u Milulovic	D. Liberda	2050,–
Pa-Ko	mladí 14–22 let	13.–20. 7.	Jižní Čechy	V. Jiráček, M. Kučerová	2400,–
Poklad malého pastýře	holky 7–12 let	1.–7. 7.	Annaberg	D. Veselovská	1950,–
Putování s Dobropřejem	holky 8–14 let	14.–21. 7.	Stařeč	V. Beránková, E. Liškutinová	1600,–
Princ Kaspian	holky 13–17 let	15.–22. 7.	Čučice	A. Hesová	1900,–
Tábor Mediální školy	mladí 15–25 let	5. 8.–10. 8.	Kvilda	Libor Všetula	1500,–
Severská sekera	mladí 16–28 let	30. 6.–6. 7.	Rumburk	T. Pavelka, Pavel Tichý	200,–
Sporták 2013	kluci 10–13 let	29. 7.–3. 8.	Čučice	Pavel Tichý	1680,–
Duchovní obnova	mladí 18–90 let	22.–26. 7.	Středisko	K. Maliňáková	600,–
Dva bratři – příměstský tábor	děti 5–7 let	19.–23. 8.	Středisko	H. Hudcová, M. A. Delgado	1400,–
Hudební tábor	děti 6–10 let	8.–12. 7.	středisko	M. Kulísková	900,–
Ministrantský příměstský	kluci 5–15 let	30.–2. 8.	středisko	R. Gottwald	900,–
Příměstský keramický	děti 8–10 let	1.–9. 7.	středisko	E. Holubová	1800,–
Tábor KM 2013	rodiče s dětmi	7.–12. 7.	Jalovec	Z. Prudíková	individuální
Tábor KM – Moravec	rodiče s předškoláky	16.–21. 6.	Moravec	J. Demjanová	individuální
Radovanovy radovánky	rodiče s dětmi z KM	9.–14. 7.		K. Rybníčková	individuální

Více informací na <http://brno.sdb.cz/stredisko/programy/tabor/>

Salesiáni v Teplicích

Účastníci	Termín	Vedoucí
děti 8–11 let	8.–15. 7.	Věra Gajdůšková veragajduskova@seznam.cz
děti 12–14 let z okolí Teplic	10.–17. 8.	Václav Čunek cune@centrum.cz
tábor střediska v Teplicích	8.–17. 7.	Jaroslav Hunka J.Hunka@email.cz

Sestry salesiánky

nabízejí dívkám, které hledají své životní povolání a je jim 18–30 let, duchovní cvičení v Tožici u Benešova v termínu 15.–20. 7. 2013. Více informací na www.fma.cz.

Foto: archiv S. M.

Salesiáni z Ostravy

Účastníci	Termín	Místo	Cena
děti 8–15 let	4.–14. 7.	Hodoňovice	2100,–

Bližší informace: stredisko@ostrava.sdb.cz, www.ostrava.sdb.cz

Zlín

Název	Účastníci	Termín	Místo
Tábory pod stany	dospěláci	30. 6.–6. 7.	Újezd u Val. Klobouk
Tábory pod stany	středoškoláci	6.–13. 7.	
Tábory pod stany	kluci	13.–23. 7.	
Tábory pod stany	holky	23. 7.–2. 8.	
Tábor v chalupě	„bobci“ a „borci“	8.–14. 7.	prostory SKM Zlín
Putřák	mladí od 15 let	25.–30. 8.	
Příměstský tábor		8.–12. 7. 9.00–15.30	

Podrobnější informace je možné získat na webu www.zlin.sdb.cz nebo na e-mailu tabory.skmzlin@gmail.com.

Foto: archiv SKM Praha-Kobylisy

Salesiáni Plzeň

Název	Účastníci	Místo	Termín	Vedoucí	Cena
Káčko	10–15 let	Sloup v Č.	30. 6.–11. 7.	J. Havlíček	2800,–
PidiK	po 1. třídě do 12 let	Fara Čachrov	7.–13. 7.	J. Bělohoubek	bude upřesněna
Florbal	Členi Florbal I. a II.	Nýrsko	6.–13. 7.	L. Hauerová	4000,– / 3800,– (sourozenci)
Zachraňte ponga-tomistona	8–13 let	Středisko	22.–27. 7., 8.00–16.30	J. Sadílková	900,– / 700,– (děti z klubu Balón)
Cyklotábor	13–16 let	Zdice	21.–28. 7.	L. Hauerová	2900,– / 2700,– (sourozenci)
K2	Další informace budou upřesněny		28. 7.–3. 8.	A. Nevola	
Příměstský tábor kroužků	7–13 let	Salesiánské středisko	5.–10. 8.	L. Hauerová	1000,– / 900,– (sourozenci)
Dámská jízda II.	holky 10–15 let	Stříbrná	11.–20. 8.	L. Kučerová	2600,–
Chaloupka	ministranti 8–14 let	Petrovice	12.–17. 8.	Jiří Baláš	Bude upřesněna
Start do školy – příměstský	9–13 let	Středisko	26.–30. 8. 9–16 hod.	V. Gaier	600,–
Lezecký tábor	Horolezení I. a II.	Další informace budou upřesněny		Š. Končířová	
Lezecké soustřed.	Horolezení III.	Další informace budou upřesněny		Š. Končířová	

Více informace: <http://www.sdbplzen.cz/clanky/nabidka-letnich-taboru-2013/>

Brno-Líšeň

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
Jak se budí princezny	dívky 10–15 let	29.6.–6.7.	Borová	Kristýna Jašková	2450,–
Bílý kaňon	kluci 7–10 let	30.6.–6.7.	Mor. Knínice	Vít Dlapa	1950,–
Patnáctiletý kapitán	kluci 10–15 let	7.–17.7.	Mor. Knínice	Jan Fojtů	2150,–
Call of Duty Black Ops	kluci 14–18 let	17.7.–29.7.	Mor. Knínice	Boris Mičánek	3900,–
S.T.A.L.K.E.R.	kluci 14–19 let	29.7.–10.8.	Mor. Knínice	Tomáš Mičulka	3900,–
Forest VeSPOD	mladí 14–20 let	12.–17.8.	Provodov	Jiří Palíšek	1450,–
Desátá múza	mladí 14–18 let	26.7.–4.8.	stanový	M. Štepanovský	2500,–
Příměstský tábor	matky s dětmi do 7 let	15.–19.7.	Salesko a okolí	Jana Boro	450,–
Příměstský tábor	děti 4–6 let	19.–23.8.	Salesko a okolí	K. Simandelová	1100,–
Příměstský florbalový	kluci 9–14 let	8.–14.7.	Salesko a okolí	Jiří Jírovský	1100,–
Vltavské splutí	mladí 11–25 let	18.–25.8.	Vltava	Václav Vacek	2400,–
Liquid Expedition	mladí 15–25 let	15.–21.7.	Jižní Evropa	Václav Vacek	3500,–

SHM Plzeň

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
příměstský	děti ZŠ od 5 let	8.–14. 7.	Plzeň, Křimická 73	Eliška Truhlářová	1100,–
pobytový	děti 7–10 let	15.–21. 7.	Kašperské Hory	Zuzka Magerová	1700,–
cyklotábor	děti 12–15 let	10.–17. 8.	Nová Ves (J. Čechy)	Hanka Gennertová	2200,–
pobytový	děti 11–14 let	11.–17. 8.	Klenčí p. Čerchovem	Eva Pešťáková	1700,–
příměstský	děti ZŠ od 5 let	19.–25. 8.	Plzeň, Křimická 73	Pavla Mikysková	1100,–

Více informací Salesiánské hnutí mládeže – Klub Plzeň, Křimická 73, 318 00 Plzeň-Skvřňany, tel: 377 382 566, [www: http://plzen.shm.cz](http://plzen.shm.cz)

Prostějov

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
1. plyšový tábor	11–13 let	29. 6.–6. 7.	Stará Voda	Lenka Češková	1400,–
2. plyšový tábor	6–10 let	6.–13. 7.	Stará Voda	Zdeňka Charvátová	1400,–
3. plyšový tábor	11–13 let	13.–23. 7.	Annaberg	Vašek Lízner	1400,–
4. plyšový tábor	6–10 let	13.–20. 7.	Stará Voda	Matěj Lízner	1400,–
Pěší pouť		2.–7. 7.	Velehrad	Jaroslav Němec	400,–
Kolem kolem Beskyd	14–17 let	7.–19. 7.	Beskydy	Jaroslav Němec	2300,–
Zážeh	13–15 let	21. 7.–2. 8.	Ztracenka	Jaroslav Němec	2100,–
Alpy	16–19 let	4.–18. 8.	Alpy	Jaroslav Němec	3200,–
Brigáda na Annabergu	10–20 let	23.–27. 7.	Annaberg	Petr Češka	400,–
Tábor pro ministranty	6–10 let	4.–10. 8.	Stará Voda	Petr Matula	1400,–
Rangers Výcvik	13–20 let	20.–24. 8.	Tatry	Jaroslav Němec	800,–
Zamávání prázdninám	6–13 let	25.–31. 8.	Stará Voda	Jiří Galda	700,–

Další informace najdete na animatori.prostejov.cz

Salesiánské středisko mládeže Praha-Kobylice

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
Příměstský tábor Praha 8	děti 8–15 let	12.–16. 8. a 19.–23. 8.	Salesiánské centrum	Michal Svoboda	420,-/den, 270,-/den (účastníci z Prahy 8)
Do služeb krále Reginalda	děti 6–12 let	15.–21. 7.	Zdice	Michaela Láníková	2000,-
Chaloupka	mladí 12–18 let	26. 7.–1. 8.	Bažův kanál	Adam Nedvídek	2000,-

Více informací: stredml@sdb.cz, <http://sasmkob.sdb.cz/>

SKM Praha-Kobylice

Název	Účastníci	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
Chaloupka	kluci 8–9 let	30. 6.–13. 7.	Pískovna u Verměřovic	Lukáš Legner	2800,-
	děvčata	7.–13. 7.	Zdice	Jana Marková	Upřesníme
Chaloupka	kluci 11–14 let	7.–19. 7.	Jesenice	Jan Valer	2800,-
Chaloupka	kluci 8–10 let	30. 6.–13. 7.	Vysoké nad Jizerou	Jan Leschinger	2800,-
Voda	kluci 14–16 let	19.–25. 7.	Vltava	Lukáš Legner	Upřesníme
	děvčata	28. 7.–3. 8.	Zdice	A. Kotrbová	1200,-
	ministranti	28. 7.–4. 8.	Dobrá Voda u Hartmanic	Petr Zelinka	1800,-
	maxistranti	25.–31. 8.	Vysoké nad Jizerou	Petr Zelinka	1800,-
Cyklovýprava	mladí od 12 let	7.–13. 7.		Pavel Andrlé	1200,-
Vltavské splutí	mladí od 12 let	25.–31. 8.		Pavel Andrlé	2400,-
	kluci 1.–3. třída	7.–13. 7.	fara Slivice	Martin Hobza	1700,-
	děti	12.–18. 8.	Mentaurov	Vilda Pacák	2000,-
ping-pong	děti od 10 let	11.–17. 8.	Brno	Pavel Anderle	1400,-
Příměstský	děti 3–7 let	12.–16. 8.	Praha-Kobylice	B. Malcová	420,-/den
Příměstský	děti 3–7 let	19.–23. 8.	Praha-Kobylice	B. Malcová	420,-/den

Více informací: <http://kobylice.skm.cz/> a <http://www.sdb.cz/chal/>

Salesiánská asociace Dona Boska

Název	Inline Camp
Účastníci	mladí 15–18 let
Termín	20.–27. 7.
Místo	Hodoňovice
Cena	2 500,-
Poznámka	Min. 3 roky angličtiny

Bližší informace: www.sadba.org/inline. Informace o všech prázdninových (a nejen jich) aktivitách Salesiánské asociace Dona Boska – Sadby najdete na www.sadba.org

Foto: archiv SKM Praha-Kobylice

Milostivý rok v naší komunitě

Milí přátelé salesiánského díla v Bulharsku, chci vás po půl roce opět informovat o životě naší komunity. Možná se ptáte, proč jsem nazval tento článek „milostivým rokem“. Je to proto, že jsme celý tento školní rok měli v komunitě tři seminarity na asistenci. Rád bych vás s nimi krátce seznámil.

Jarda Růžička pochází z Karviné a je tělem i duší muzikantem. Žije v Kazanlaku a jednou týdně dojíždí i do Staré Zagory. Naše mládežníky učí hrát na elektrickou kytaru, baskytaru a bubny.

Druhým ze studentů salesiánů je Sureš Ekka, o kterém jste již možná slyšeli, protože tu s námi žije již třetím rokem. Sureš pochází ze severovýchodní Indie ze státu Assam. Maminka mu umřela před deseti lety a tatínek pracuje na čajové plantáži. Sureš má dva sourozence. V komunitě jsme se celkem sžili a myslím, že do naší komunity dobře zapadl. Sureš ukazuje, jak charisma Dona Boska může spojit lidi napříč kontinenty. Jelikož patří do naší české provincie, tak jsme ho loni pozvali do Čech, kde se mohl seznámit se salesiánským dílem u nás. Byl velice spokojený a chutnala mu i naše česká strava, zvláště když byla zalita chmelovým mokem. Díky svému charismatu se Sureš dokázal přiblížit mladým v romské čtvrti Lozenec ve Staré Zagore.

Třetím asistentem je Donbor Jyrwa, který do naší komunity přišel v říjnu 2012 a je také již členem české salesiánské provincie. Jeho tatínek tragicky zahynul. Jednou když jel ve vlaku, pustil starší osobu sednout ve vagonu a sám vylezl na střechu vlaku, kde byli i jiní pasažéři. Bohužel ale při jízdě z vlaku spadl a nepřežil to.

Všichni tři asistenti budou od září studovat v Turíně teologii. Pro komunitu bude jejich absence znamenat velké personální oslabení, ale doufáme, že se sem po studiích vrátí, aby zde jako kněží

dál působili. V sobotu 18. května budou všichni tři v Kazanlaku skládat sliby – Donbor věčně a Jarde se Surešem časné. Proto vás prosíme o modlitbu, aby jejich povolání bylo pevné.

Na závěr posílám jeden místní vtip: Vypráví se pohádka o romské Karkulce: „Babičko, proč máš tak hladkou kůži?“ A babička odpovídá: „Protože mi je dvacet osm, děvenko.“ Je to hodně výstižné, protože mnoho děvčat se zde vdává před 14. rokem věku. Doufáme, že se nám to podaří změnit, až postavíme nový kostel se vzdělávacím střediskem. Jak asi víte, už máme zakoupený pozemek. Nyní se připravuje projekt a letos bychom rádi udělali první výkop. V první etapě postavíme kostel, abychom měli Boží podporu a místo pro katechezi. V druhé etapě vzdělávací středisko s výhledem na založení školy. Proto budeme vděční, pokud na nás nezapomenete. O průběhu výstavby vás budeme samozřejmě informovat.

Martin Jílek

Rozhovor s Donborem

Donbore, odkud přicházíš?

Pocházím z Indie z Jakremu, který je 65 km od Shillongu. Doma je nás šest dětí. Mám dvě sestry a tři bratry.

Kde jsi potkal prvního salesiána? A tvé povolání?

Od 13 let jsem žil v diecézním konviktu a studoval ve farní škole. Rád jsem ministroval. Především jsem s knězem rád chodil do vesnic navštěvovat rodiny. Zde pomalu rostlo mé povolání. Když mi bylo 16, zjistil jsem, že bude třídní setkání o povolání v Shillongu, organizované salesiány. Rozhodl jsem se, že tam pojedu. Tam jsem potkal první salesiány.

Žil jsi dva roky na Sicílii. Dá se srovnat pastorační v Itálii a v Bulharsku?

Práce je stejná, jen mám v Bulharsku víc povinností.

Které bulharské slovíčko ses naučil jako první?

Bulharsko se mi líbí a cítím se zde výborně. „Kak si?“ (Jak se máš?) a naučil jsem se ho ještě v Itálii.

Zleva: Jarde Růžička, Sureš a Dombor

Foto: Archiv salesiánů v Bulharsku

České působení v Zimbabwe

V městečku Hwange na severozápadě afrického Zimbabwe působí tři Češi – salesián koadjutor František Radeckí a dobrovolníci David a Naďa Krkoškovi.

František Radeckí je zodpovědný za ekonomické zabezpečení tamního salesiánského díla, manželé Naďa a David Krkoškovi jsou dobrovolníky, kteří vyučují na učilišti a mají na starost oratoř. Hwange je hornické město a leží asi hodinu cesty od Viktoriiniých vodopádů.

V jednom ze svých dopisů salesián František napsal:

„Naším hlavním dílem je zde škola Don Bosco Technical College. Studenti k nám přicházejí po ukončení střední školy. Počet studentů je kolem osmdesáti, v oborech Information Technology (počítače), stavební práce, návrh a šití oděvů, případně kurz pro administrativní práci. Většinou jde o dvouleté kurzy. Případně i večerní kurzy pro pracující. Studenti jsou často ze sociálně slabších poměrů, neplatí včas školné a bez vnější pomoci nejsme schopni zaplatit naše učitele... V prostorách školy jsou pořádány i akce pro mládež, případně prostory pronajímáme, abychom zaplatili elektřinu, vodu a telefon.“

Zimbabwská rodina

Nadi a Davida jsme se zeptali, jak vypadají tamní poměry:

„Životy lidí v Zimbabwe se liší podle toho, zda žijí na vesnici či ve městě a zda mají práci. V Zimbabwe je hodně drahé (asi dvakrát draž než u nás v ČR), ale platy jsou velmi nízké (až čtyřikrát nižší). Proto se momentálně v mnoha zimbabwských rodinách řeší právě peníze. V podstatě zde neexistuje systém

Děti v Hwange v Zimbabwe jedí sadzu každý den

sociálního zabezpečení, lidé se prostě o sebe musí postarat sami. Když nemají práci, snaží se alespoň něco vypěstovat nebo si jakkoliv přivydělat. Dalším problémem je nízká průměrná délka života. Potkáte tu mnoho vdov, vdovců a sirotků. Africká nátura je však našťástí taková, že i ty špatné věci bere jako normální součást života.“

Příběh studenta Tatendy

Tatenda pochází z malé vesnice Kariango. Jeho rodina je velmi chudá, ani jeden z rodičů nemůže najít práci (žije si jen tím, co se jim podaří vypěstovat), což Tatendovi přiděluje starosti. Rád by alespoň on našel práci, aby mohl rodiče podporovat. Bohužel má však pouze základní vzdělání.

Tatenda však měl štěstí. V místním farářovi našel mecenáše, který mu zaplatil studium na učilišti, aby se mohl stát zedníkem a mohl mít naději na lepší budoucnost.

Příběh paní Faith

Paní Faith pracuje jako sekretářka. Ačkoli se z práce vrací pozdě večer, doma ji čeká tříletý syn Rukudzo. Přes den ho hlídá chůva. Faith o otci dítěte nikdy nemluví.

V Zimbabwe je povoleno mnohoženství, takže je možné, že se její manžel oženil s nějakou další a Faith prostě opustil, bez utrácení za rozvod.

Příběh pana Kamukosi

Pan Kamukosi na technickém učilišti vyučuje budoucí švadleny a krejčí.

Se svojí rodinou bydlí v domečku, který mu poskytuje škola a který sdílí ještě s dalším učitelem.

Ze svého platu živí manželku (v domácnosti) a tři děti, včetně jedné dcerky na vozíčku, pro kterou by rád našel vhodnou základní školu. Dříve se mohl spolehnout na podporu jedné polské rodiny, nyní si

ale přivydělává šitím oděvů a pěstováním kuřat na prodej.

Co se v Zimbabwe jí?

„Základním jídlem je v Zimbabwe sadza,“ říká Naďa. „Je k obědu i k večeři. Sadza je hutná kukuřičná kaše, tak hustá, že se dá krájet. Vaří se z bílé kukuřičné mouky zvané ‚mealie meal‘, k tomu se podávají různé přílohy podle toho, co se dá zrovna sehnat.

- fazole z konzervy s rajskou omáčkou,
- rajčatová omáčka připravená z rajčat a cibulky,
- moringa – listí ze stromu, který roste v Zimbabwe (české stromy otrhávat nedoporučujeme),
- kapenda – malinké rybičky, které se prodávají sušené, osmaží se na oleji a jí se celé se vším všudy,
- bream fish – místní sladkovodní ryba,
- nebo chomolia – zelená zelenina podobná špenátu.

Dopisy od Nadi a Davida můžete číst na www.adopcenablzko.cz.

Dnes jím jako...

Během měsíce března probíhal již čtvrtý ročník projektu DNES JÍM JAKO..., který se letos zaměřoval na Zimbabwe. V rámci projektu, jehož cílem je upozornit na problémy lidí v rozvojových zemích, se mohli účastníci naučit uvařit zimbabwské jídlo sadza a zkusit si jeden březnový den stravovat jako chudí Zimbabwané.

Jednalo se již o 4. ročník akce, kterou připravuje Salesiánská asociace Dona Boska (Sadba). Letošní ročník se zaměřoval na Zimbabwe, konkrétně na středisko Hwange.

„Podle hesla ‚lepší jednou vyzkoušet než stokrát slyšet‘ chceme prostřednictvím osobních zkušeností účastníků upozornit na situaci chudých

V salesiánském učilišti v Hwange se vyučují různá řemesla

Zimbabwanů,“ říká Iveta Pešatová ze Sadby. Nejčastější jídlo v Zimbabwe je obyčejná kukuřičná kaše, která se v různých modifikacích a pod různými názvy (sadza, fufu, bukari...) vaří ve velké části Afriky. Mottem projektu je Sokratův citát ‚Kdo chceš hýbat světem, hni nejprve sám sebou‘.

Akce probíhala během měsíce března – v postní době – a komunikovala se prostřednictvím face-

bookové stránky Dnes jím jako Zimbabwan (<http://www.facebook.com/dnes.jim.jako>). Na Facebooku našli fanoušci návod, jak se do projektu zapojit, včetně receptu na kukuřičnou kaši sadza. Mohli zde také sdílet pocity, zážitky a fotografie ze svého ‚zimbabwského dne‘.

„Zdánlivě banální větou ‚Co by za to daly děti v Africe, nemřč a sněž to!‘ jsem si uvědomila, že naše každodenní teplá strava není samozřejmostí. Se sadzou a chomolií (zimbabwským jídlem) jsem nakonec strávila celý víkend,“ svěřila se Ivana Hrubá, jedna z účastnic akce.

V minulých letech se k akci připojilo přes tisíc lidí, mezi nimi i moderátor Pavel Anděl, houslový virtuóz Pavel Šporcl nebo herci David Matásek a Adéla Gondíková. Projekt „Dnes jím jako Zimbabwan“ byl 24. března podpořen multižánrovým hudebním festivalem Zimbabfest v Salesiánském centru v Praze Kobylisích. Večerem provázal Pavel Anděl, výtěžek putoval na podporu střediska Hwange.

Iveta Pešatová

A. Roubal: Botanik a salesián

Milou a velmi vydařenou publikaci s výše uvedeným titulem vydalo Sládečkovo vlastivědné muzeum v Kladně.

Slavností, ale netradičním křest se za přítomnosti hejtmána středocheského kraje Josefa Říháků uskutečnil 12. února 2013. Protože se jednalo o knihu botanicko-životopisnou, nebyla křtěna poléváním, ale byla do ní jako do herbáře vložena rostlina k vylišování. V každém výtisku je vylišovaná jedna kytička.

Druhým důvodem, proč nebyla kniha polita alkoholem, bylo, že Toník Roubal nemohl po věznění v padesátých letech až do smrti pozít kapku alkoholu, protože mu ve vězení těžce poškodili zdraví.

„Křtu knihy jsme se zúčastnili spolu s Josefem Kopeckým a akce se nám moc líbila. Mě osobně zaujal i titul knihy *Botanik a salesián*. Autor mohl zvolit například *Botanik*

a *skaut*, protože Toník byl skutečně zapálený skaut, ale volili salesián. To jsem skutečně ocenil,“ řekl koadjutor Michal Svoboda.

Jiří Kučera

Lumen nabídne kvalitní program

Víkend 7. a 8. června bude opět patřit gospelovému Festivalu Lumen, který se již 21 let koná v Trnavě na Slovensku. A také letos se na festival chystaly kapely zvukných jmen. Organizátoři zatím zveřejnili britskou formaci LZ7, kterou návštěvníci již na festivalu zažili, a novou kapelu z Německa s názvem Good Weather Forecast, která míchá styly jako pop, rock, ska a elektro.

Festival Lumen se v posledních letech vyprofiloval na city music festival, což znamená, že svůj program v různých formách nabízí kromě hlavního pódia i na dalších místech. Aktuální informace a novinky můžete sledovat na FB stránce Festival Lumen, nebo na www.fln.sk.

Florbalový turnaj Dona Boska

Lubná – Druhý týden v únoru se ve dnech 8. a 9. uskutečnil v Lubné na Svitavsku jubilejní 10. ročník florbalového turnaje Dona Boska.

Nad turnajem převzal záštitu první náměstek hejtmána Pardubického kraje Roman Líněk. V pátek se ve víceúčelovém zařízení Skalka sešli mladší a starší žáci. Za mladší žáky se zúčastnilo šest týmů, z toho i jeden dívčí. Do kategorie starší žáci se přihlásilo osm týmů.

V mladších žácích zvítězili Lubenští tygři, ve starších Kometa Polička.

V sobotu pokračovali svými zápasy muži. Šestnáct týmů hrálo od rána do večerních hodin. Vítězem se stal tým třetí ligy FBC Oujeje z Poličky. Atmosféra jako každoročně gradovala ve vyřazovacích zápasech, kdy hráči podporování velkým množstvím fanoušků podávali své nejlepší výkony.

F. Košnar

JABOK – Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická

KAM PO MATURITĚ? STUDUJTE SOCIÁLNÍ PRÁCI

- Ve školním roce 2013/14 otvíráme studium oboru sociální práce a sociální pedagogika v prezenční i **kombinované** formě.
- Absolvent se stává diplomovaným specialistou v oboru sociální pedagogika (DiS.).
- Ve spolupráci s ETF UK mají studenti možnost získat bakalářský titul.
- Škola nabízí možnost praxe ve více než 150 zařízeních v ČR i v zahraničí.
- Přijímací řízení formou ústního pohovoru se koná od 3. do 7. 6. 2013.
- Přihlášky podávejte do 30. dubna 2013.
- Více informací naleznete na www.jabok.cz.

KURZY DALŠÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

Akreditované kvalifikační kurzy

- Pracovník v sociálních službách (od září, 200 hodin).
- Pedagog volného času (od září, 120 hodin).
- Pedagog – vedoucí zájmových kroužků (od 31. 5., 42 hodin).

Akreditované krátkodobé kurzy – výběr z širší nabídky

10. 4. Jednoduché na přípravu a prostor nenáročné hry.
19. 4. Aplikace rodinného práva v praxi sociálního pracovníka.
25. 4. Reminiscence – využití vzpomínek při práci se seniory.
26. 4. Možnosti komunikace ve skupině prostřednictvím hudby, pohybu a výtvarné činnosti.
27. 4. Metody práce s biblí.
13. 5. Využití principů zážitkové pedagogiky.
30. 5. Specifika práce s dezorientovanými starými lidmi.
31. 5. Sociální zabezpečení v kontextu sociální práce s rodinou.

Škola: Bc. Ilona Dohnalová, tel. 224 990 150, studijni@jabok.cz

Kurzy dalšího vzdělávání: RNDr. Mgr. Ivana Čihánková,
tel. 603 330 793, cdv@jabok.cz

Vše nejlepší k narozeninám

Salesiánům a salesiánkám, kteří v březnu a v dubnu oslavili narozeniny (nebo se slavit teprve chystají), vyprošujeme hojnost Božího požehnání, darů Ducha Svatého a vytrvalost při působení v duchu Dona Boska. Blahopřejeme samozřejmě i těm, kteří nejsou v našem stručném přehledu uvedeni.

Misionář v Bulharsku P. Jiří Svoboda oslavil 8. března 45. narozeniny, ve stejný den slavila salesiánka Zuzana Magerová krásných 30 let života. P. Josef Freml se 11. března dožil 85 let. V Brně-Líšni slavil 20. března P. Josef Mendel, a to 45. narozeniny a 26. března se 84 let dožil P. Blažej Müller. Stejně výročí, tedy 84 let oslavil 30. března i Václav Kelnar.

Dubnové oslavence zahajuje P. Petr Hrubíš, který 5. dubna oslavil 65. narozeniny. Tricátiny oslavil v Bulharsku Jaroslav Růžička, a to 8. dubna. P. Werner Rösch oslavil 15. dubna sedmidesátiny a 19. dubna slaví P. Benno Beneš 75. narozeniny a 21. dubna oslaví na faře v Sebranicích již 89. narozeniny P. Jaroslav Kopecký.

P. Jiří Svoboda s malými gratulanty

P. Jaroslav Kopecký

P. Josef Mendel

Zemřela M. Castagno

Ve chvíli, kdy byla pozornost české salesiánské rodiny zaměřena na putování ostatků Dona Boska po naší vlasti, zemřela 5. února 2013 bývalá generální představená salesiánek Marinella Castagno.

Matka Marinella se po roce 1989 velkým dílem zasloužila o otevření

nových komunit salesiánek ve východní Evropě. Myslím, že mohu s klidným svědomím napsat, že každá sestra naší Inspektorie CEL vnímala její takřka osobní péči o nás.

V jednom dotazníku sestra Marinella uvedla: „Stále mě provázela zkušenost něžnosti Otce. Jemu je snadné všechno svěřit. A Maria byla

neustále po mém boku. Proto jsem šťastná salesiánka!“

Pohřeb se uskutečnil 7. února 2013 v kostele „Naší Milostné Paní“ v Nizze Monferrato.

Marie Tkadlecová

Křížovka

Moudrost					POMŮCKA: LIAR, SOOS, UKA	POSAZO- VAT SE	KRTEK (nářečně)	ŽLUTO- HNĚDÉ BARVIVO	SPZ PEL- HRIMOVA	2. DÍL TAJENKY	LATIN
					VYKLEŠTĚNÍ BERANI POVAŘENÍ						
	JAK (slovensky)	1. DÍL TAJENKY	HVĚZDA V SOU- HVĚZDÍ ORLA	MAĎARSKÝ VEPŘOVÝ GULÁŠ							
JAPONSKÁ LOVKYNĚ UŠTŘIC				ODRA (německy) ŠEREDA					ZNAČKA ABAMPĚRU BILÝ MRAMOR		
TMELIT								BLÁTO ČÁST PRAHY			
OHMATAT							AFRICKÝ STÁT BUŠENÍ				
	LHÁŘ (anglicky) DÝM					LEŠIK RUČNÍ BARVENÍ LÁTEK					
HLÍST					UHLOVODÍK NEVLAST- NIT						MLÁDĚ SKOTU
OSOBNÍ ZÁJMENO			POUŠTEV- NIK TĚLOVĚDEC								
RUSKÉ SÍDLO				POHONNÁ SMĚS BEN MÁLIK					SPZ BEROUNA ALOEOVÉ KOPI		
NOBELŮV VYNÁLEZ								NÁDECH KOUPAČÍ NADOBA			
	JAN (domácky) KAJČÍČNÍK						PŘELUD KASAVA				
CHEMICKÝ PRVEK						ŠACHOVÁ PROHRA SLŇNÍ SPIČÁK				3. DÍL TAJENKY	HABEŠAN
ČESKÝ NÁRODNÍ PARK					POHOVKA KOPCE						
ASJSKÁ POUŠŤ				ČERVENÉ BARVIVO EPIDEMIE					MPZ EGYPTA SOLMIZAČ. SLABIKA		
INICIÁLY HEREČKY BALZEROVÉ			MOTÝLCI HOVOROVÝ SOUHLAS					LYŽE (zastarale) SPZ KARVINÉ			
MŮŽSKÝ HLAS						KOLEM					
PORTU- GALSKE OSTROVY						KLOBOUK (z maď.)					

Správné řešení z minulého čísla: (Chování je zrcadlo.) v němž každý ukazuje svůj podobu.

Výlosování výherci správně vylouštěné křížovky ze Salesiánského magazínu 2013/1: Jan Křehota, Děčín, Marie Malinská, Teletc, Pavla Dabrowská, Ostrava, František Hejda, Zlín, Marie Bartošová, Lanžhot, Zdenka Vidourková, Moravské Budějovice, Marie Koutná, Brno, Marie Klíšková, Polešovice, Marie Jankůvová, Prostějov.

Soutěž o ceny: Vylouštěnou tajenku zašlete na adresu redakce (Salesiánský magazín, Kobyliské náměstí 1, 182 00 Praha 8). Ze správných odpovědí bude vylosováno 10 výherců, kteří obdrží věcné ceny. Řešení zasílejte do 10. května 2013.

&

**Sdružení salesiánů
spolupracovníků**

pořádají tradiční Festival,

na který zvou Salesiánskou rodinu a všechny ostatní, kdo by chtěli salesiánské prostředí blíže poznat.

Odstartujeme mši svatou v 10 hodin,
na kterou přislíbil účast Mons. Karel Herbst SDB.
Festivalem nás doprovodí sbor Santini z Telče.

11. května 2013

Salesiánské středisko mládeže v Pardubicích

Na co se těšit:

☛ ***zábava, soutěže a atrakce pro děti i dospělé***

☛ ***workshopy***

☛ ***sport***

☛ ***divadelní představení***

☛ ***koncerty***

Další informace:

www.shm.cz/festival

NEPRODEJNÉ

Bankovní spojení: 168 44 021/0100, variabilní symbol 62